

Tribuna

David Bueno i Torrens. Professor i investigador de genètica i divulgador de la ciència

Dextrogirs

Dextrogir significa, literalment, “que gira a la dreta”. En biologia s'utilitza en molts àmbits. L'ADN, per exemple, és format per una doble cadena dextrogira, que s'enrotlla cap a la dreta seguint les busques del rellotge. Moltes altres estructures biològiques també presenten girs, com les closques dels caragols. N'hi ha de dextrogirs i de levogirs, amb la closca enrotllada cap a l'esquerra. No us vull parlar, però, de caragols ni d'ADN, sinó d'un aspecte que em preocupa, el gir a l'extrema dreta que estan experimentant moltes persones a la Unió Europea, i que estan promocionant alguns partits polítics que s'autodefineixen com a liberals o neoliberals. No deixaré del tot, però, la biologia.

PER ESTRANY QUE SEMBLI, la tendència política es correlaciona amb alguns aspectes de l'estructura i la funcionalitat del cervell. Un estudi fet el 2007, per exemple, va concloure que es reflecteix en el funcionament d'un mecanisme cognitiu relacionat amb l'autocontrol. El conservadorisme extrem va associat a poca sensibilitat neurocognitiva respecte a la resolució de conflic-

tes. Aquestes persones tendeixen a respondre amb més facilitat quan hi ha poques opcions, com propicien els autoritarismes, mentre que les liberals gestionen millor les respostes en situacions en què no hi ha cap opció predeterminada. En un article molt més recent, publicat a principis d'any a *Behavioural Brain Research*, es descriu com les persones més conservadores processen amb més intensitat les informacions negatives, i són més sensibles als estímuls que evocuen fàstic o por.

EN ALTRES TREBALLS s'ha vist que aquestes activitats diferencials resideixen en un grup concret de neurones de la part anterior del cíngol, una zona del cervell vincula-

“ Les persones d'extrema dreta acostumen a experimentar por molt més sovint

da al control de les emocions. I la por és una de les emocions més intenses que genera el cervell davant situacions que es perceben com una amenaça. En aquest context, una de les moltes maneres de respondre a les amenaces és amb conductes agressives, com malauradament veiem massa sovint en manifestacions on l'extrema dreta és present –malgrat que s'autodefineixi amb altres noms.

TOT PLEGAT TÉ UNA DOBLE LECTURA. D'una banda, les persones amb aquestes ideologies acostumen a experimentar por molt més sovint, malgrat que l'amaguin darrere la falsa seguretat que els dona l'autoritarisme que propugnen, i que la puguin exterioritzar en forma de conductes violentes. D'una altra, qualsevol missatge polític que emfasitzi la por i la sensació d'amenaça –als immigrants, als que tenen una llengua o una cultura diferent, etcètera– facilita que persones amb una ideologia més moderada creuin aquest llindar i facin, o accentuin, el gir a la dreta, fins arribar a l'extrema dreta, sovint sense ser-ne conscients. Aquest darrer punt, que no en siguin conscients, és el que m'amoïna més.